

Двадесет и пет години на просвѣтна и културна дейностъ, четвъртъ вѣкъ на прѣскане свѣтлина изъ непрогледния мракъ на нашата действителностъ, е подвигъ достоенъ за удивление. И само ентусиазмътъ и идеализмътъ на основателя на „Свѣтулка“, идеализмътъ и ентусиазмътъ на нейнитѣ по-сетнешни редактори, издатели, сътрудници и настоятели сж крепили „Свѣтулка“ и сж я окрили вѣ труднитѣ ѝ но благородни задачи:

Да прѣска свѣтлина изъ всички кѣтчета на нашата родина, да радва малкитѣ българчета и да ги приучва къмъ самостоятеленъ трудъ и творчество, да насажда вѣ душитѣ имъ любовъ къмъ хубавото, родното и изящното.

Двадесет и пет години — цѣли поколѣния вѣ България израстнаха съ „Свѣтулка“, като първа прочитна книжка.

Отъ нейнитѣ страници малкитѣ читатели сж опознавали и опознаватъ нашата родина, нашитѣ писатели и художници и ги обикватъ. Отъ „Свѣтулка“ се заучватъ първитѣ стихове, разказчета, приказки, сценки и се декламираатъ и разказватъ съ наслада вѣ училищата, дома и по детскитѣ утра и вечеринки.

Двадесет и пет години „Свѣтулка“ бѣ вѣрна помощница на учители и родители вѣ тѣхната трудна но високоблагородна задача — възпитание на младитѣ поколѣния.

Двадесет и пет години българското народно учителство крепи „Свѣтулка“ и ѝ дава широкъ просторъ. Българското народно учителство съ право може да се гордѣе и съ това двадесет и пет годишно културно дѣло като свое дѣло, защото и основателътъ на „Свѣтулка“, и по-сетнешнитѣ ѝ редактори и издатели, и настоятелитѣ и сътрудницитѣ ѝ — всички сж били или сж и днесъ учители. Вѣ „Свѣтулка“ сж сътрудничили почти всички наши писатели и сжщо сж помогнали за нейното преуспѣване.

Невъзможно бѣше, обаче, да се събератъ и напечататъ ликоветѣ на всички приятели на „Свѣтулка“, затова даваме само ликоветѣ на редакторитѣ, издателитѣ и на онѣзи сътрудници, които се отзоваха на поканата ни.

Ал. Спасовъ